

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: III Kž 1/2021-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u trećestupanjskom vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Marina Mrčele, doc. kao predsjednika vijeća te dr. sc. Zdenka Konjića i Damira Kosa kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Martine Setnik kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog K. D., zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17. - dalje u tekstu: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženog K. D. podnesenoj protiv presude i rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 13. studenog 2020. broj I Kž-437/2020-7, u sjednici vijeća održanoj 18. svibnja 2021. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženog K. D. i njegovog branitelja, odvjetnika B. R.,

presudio je:

Žalba optuženog K. D. odbija se kao neosnovana te se potvrđuje drugostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom drugostupanjskom presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 13. studenog 2020. broj I Kž-437/2020-7, pod točkom I. izreke djelomično su prihvaćene žalbe državnog odvjetnika i optuženog K. D. te je ukinuta prvostupanjska presuda Županijskog suda u Zadru od 14. svibnja 2020. broj K-28/19-342 u odnosu na kazneno djelo teške tjelesne ozljede u pokušaju iz članka 118. stavak 1. u vezi članka 34. stavak 1. KZ/11. počinjenog na štetu oštećenog D. P. D. te je pobijana presuda u tom dijelu upućena prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

2. Pod točkom II. izreke presude je uslijed odluke pod točkom I., preinačena prvostupanjska presuda u odluci o kazni te su optuženom K. D. prihvaćene po prvostupanjskom sudu utvrđene kazne zatvora sedamnaest godina za kazneno djelo iz članka 110. KZ/11. i kazna zatvora osam godina za kazneno djelo iz članka 110. u vezi s člankom 34. KZ/11. Optuženi K. D. osuđen je na jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora dvadeset četiri godine u koju kaznu mu je na temelju članka 54.

KZ/11. uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 28. lipnja 2018. pa nadalje.

3. Pod točkom III. izreke navedene presude su u ostalom dijelu odbijene žalbe državnog odvjetnika i optuženika K. D. te je u pobijanom, a neukinutom i nepreinačenom dijelu potvrđena prvostupanjska presuda.

4. Protiv drugostupanjske presude žalbu je podnio optuženi K. D. po branitelju J. M., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje ili da se presuda „preinači u korist okrivljenika“, te po branitelju B. R., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i odluke o kazni s prijedlogom da se ukinu prvostupanjska i drugostupanjska presuda u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, pred potpuno izmijenjeno vijeće. Branitelj optuženika je u žalbi zatražio i obavijest o sjednici vijeća suda trećeg stupnja.

5. Budući da su žalbe branitelja optuženika podnesene iz istih žalbenih osnova te se temelje na sadržajno istovjetnim razlozima i prijedlozima, to su razmatrane kao jedinstvena žalba optuženika.

6. Odgovor na žalbu optuženika podnio je državni odvjetnik s prijedlogom da se žalba optuženog odbije i potvrdi prvostupanjska presuda.

7. Na temelju članka 474. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11.-pročišćeni tekst, 91/12.-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.) spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

8. U skladu s odredbom članka 475. stavak 2. ZKP/08. o sjednici trećestupanjskog vijeća obaviješteni su optuženi K. D. te njegov branitelj B. R. kao i državni odvjetnik. Sjednici su prisustvovali optuženik, i to putem video link uređaja i njegov branitelj. Uredno pozvani državni odvjetnik sjednici nije pristupio pa je sukladno članku 475. stavak 4. ZKP/08. sjednica održana u njegovoj odsutnosti.

9. Žalba nije osnovana.

10. Prije nužnog osvrta na žalbene navode i uvažavajući zakonsko pravo optuženika na podnošenje žalbe na drugostupanjsku presudu te iznimnu angažiranost obrane u sastavu žalbe od strane izabranog branitelja, mora se istaknuti, da je ovaj sud uočio da se u toj žalbi ponavljaju isti postupovni prigovori koji su bili isticani i u žalbi na prvostupanjsku presudu, sada s tvrdnjom da ih drugostupanjski sud nije valjano obrazložio i otklonio, pa da je i drugostupanjski sud istovremeno ostvario više bitnih povreda odredaba kaznenog postupka (iz članka 468. stavak 1. točka 11., točka 7. i stavak 2. ZKP/08.). Ponavljaju se i isti činjenični prigovori jer žalitelj očito smatra da je drugostupanjski sud olako „preuzeo“ sve činjenične nedostatke iz prvostupanjske presude, umjesto da je tu presudu ukinuo.

11. Također je uočeno da se u žalbi istaknuti postupovni prigovori iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. i oni iz točke 7. stavak 1. istog članka u pojedinim dijelovima izjednačavaju, ali i da se izjednačavaju ili isprepliću sa činjeničnim prigovorima odnosno da se u najvećoj mjeri ponavljaju kroz obje žalbene osnove, iako je riječ o različitim zakonskim osnovama pobijanja presude, a što je sve nepotrebno ali i pogrešno.

12. Stoga će ovaj trećestupanjski sud na iste odgovoriti sa stajališta njihova značenja za zakonito i pravilno donošenje pobijane drugostupanjske presude, kao i upućivanjem žalitelja na odgovarajuće razloge iz drugostupanjske presude, kako bi se u ovoj presudi izbjeglo nepotrebno ponavljanje navoda iz drugostupanjske presude, a koje ovaj sud u cijelosti prihvaća.

13. S tim u svezi, najprije treba navesti da su posve neprihvatljive žalbene tvrdnje da je obrazloženje u podnaslovu „U odnosu na toč. II i III izreke“ drugostupanjske presude u odnosu na izričaj „također“ iz prvostupanjske presude nejasno i proturječno i da su u tom dijelu istovremeno ostvarene sve uvodno istaknute bitne povrede odredaba kaznenog postupka.

13.1. To zato što iz obrazloženja drugostupanjske presude u tom dijelu jasno proizlazi da se navedeni izričaj isključivo odnosi na nastavak atakiranja optuženika (i) na oštećenika D. P. D., nakon što je prethodno napao oštećenika U. W. i M. L. J. Time je u dovoljnoj mjeri otklonjena žalbena tvrdnja da navedeni izričaj ukazuje da je optuženik u odnosu na sva tri oštećenika postupao s istom namjerom da ih teško tjelesno ozljedi, a to je i po stajalištu ovog suda posve pogrešno tumačenje navedenog izričaja od strane žalitelja.

13.2. Nadalje, a jer iz izreke prvostupanjske presude i obrazloženja drugostupanjske presude u tom dijelu jasno proizlazi da je optuženik u odnosu na oštećenike U. W. i M. L. J. postupao s ciljem da ih usmrti, a u odnosu na oštećenika D. P. D. (u nastavku atakiranja) s ciljem da ga teško tjelesno ozljedi, time je suprotno žalbenim tvrdnjama dovoljno određeno da je optuženik u odnosu na sva tri oštećenika postupao s najtežim oblikom krivnje - izravnom namjerom, neovisno o tome što je prema utvrđenju prvostupanjskog suda, koje se kasnije pokazalo pogrešnim, takva namjera optuženika bila usmjerena na ostvarenje različitih posljedica.

13.3. Naime, posve je druga stvar što je prvostupanjska presuda djelomično ukinuta upravo djelomičnim prihvaćanjem žalbe optuženika zbog ostvarene bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. zbog proturječnosti u izreci prvostupanjske presude glede posljedice koju je optuženik svojim radnjama želio ostvariti u odnosu na oštećenika D. P. D., jer je u izreci te presude najprije bilo navedeno da je optuženik u odnosu na sva tri oštećenika postupao s istim ciljem - da ih usmrti, a zatim je u nastavku činjeničnog opisa navedeno da je u odnosu na oštećenika D. P. D. postupao s ciljem da ga teško tjelesno ozljedi, kao i djelomičnim prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i u tom dijelu tj. u odnosu na ovog potonjeg oštećenika i kazneno djelo iz članka 118. stavak 1. u svezi članka 34. KZ/11., ukinuta prvostupanjska presuda i predmet vraćen prvostupanjskom sudu u tom dijelu na ponovno odlučivanje.

13.4. Međutim, to ne opravdava žalbene tvrdnje da je drugostupanjski sud i time te davanjem uputa prvostupanjskom sudu za postupanje u ponovljenom suđenju, uz ostvarenu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., istovremeno teško povrijedio i pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08., da je povrijedio odredbu o zabrani *reformatio in peius*, te ostvario i bitnu povredu odredaba ZKP/08. iz članka 468. stavak 1. točka 10. ali i bitnu povredu iz članka 468. stavak 3. ZKP/08., jer da je sve to utjecalo na presudu, jer se navedene žalbene tvrdnje ustvari odnose na ukidno rješenje drugostupanjskog suda na koje nije dopuštena žalba i ne mogu se istaknuti žalbeni prigovori, suprotno nastojanju žalbe, „protegnuti“ i na drugostupanjsku presudu.

13.5. Stoga treba samo usputno podsjetiti žalitelja da pravni lijek nije bio podnesen samo u korist optuženika, nego i na njegovu štetu tj. od strane državnog odvjetnika, neovisno o tome što ta žalba nije bila podnesena i zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., pa kako je riječ o apsolutno bitnoj povredi odredaba kaznenog postupka do ukidanja prvostupanjske presude u tom bi dijelu došlo po službenoj dužnosti u povodu podnesenih žalbi i bez isticanja te povrede u žalbi, dok je drugostupanjski sud u obrazloženju ukidnog rješenja, osim utvrđenih nedostataka, po zakonu dužan uputiti prvostupanjski sud koje dokaze treba izvesti i koje pravno odlučne činjenice treba raspraviti u ponovljenom postupku, sukladno članku 487. ZKP/08., a upravo je tako u konkretnom slučaju drugostupanjski sud i postupio.

13.6. Žalitelj dalje navodi da drugostupanjska presuda nije obrazložila razloge i osnovu mogućeg nastupa smrti oštećenika M. L. J., jer da to nije opisano ni u izreci prvostupanjske presude, a nije obrazloženo zašto je smrt tog oštećenika izbjegnuta zbog liječničke intervencije, čime da je drugostupanjski sud ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., kao i onu i iz članka 468. stavak 1. točka 7. ZKP/08. jer je „nepotpuno riješio predmet optužbe“. No, sve su ozljede ovog oštećenika detaljno opisane u izreci prvostupanjske presude i obrazložene, s posebnim naglaskom o njihovoj težini, načinu i sredstvu kojim su nanesene te mogućnošću nastupa smrti ovog oštećenika, sve uz pozivanje na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka dr. D. M. Zato nije bilo stvarne potrebe da drugostupanjski sud, osim što je opisao broj i lokaciju ozljeda koje je zadobio ovaj oštećenik i pozvao se na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka, doslovno u svojoj presudi preuzme sva navedena utvrđenja iz prvostupanjske presude, kao što se to neosnovano traži u žalbi.

13.7. Pritom se samo napominje da za ostvarenje kaznenog djela ubojstva u pokušaju vrsta i težina ozljede same po sebi bez ostvarenja drugih okolnosti i nisu odlučne. Stoga nema govora da je drugostupanjska presuda u tom dijelu manjkava pa nije ostvarena bitna povreda iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08.

14. Pogotovo nije ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz točke 7. stavak 1. članka 468. ZKP/08. jer se ova povreda ostvaruje samo ako sud u presudi nije odlučio o nekom djelu iz optužnice odnosno ako nije odlučio o nekom od više

kaznenih djela u stjecaju, a to ovdje nije slučaj jer je o svim kaznenim djelima iz optužnice odlučio.

14.1. U skladu s navedenim, posve se promašeno u žalbi ponavlja da je ova povreda ostvarena i time što prvostupanjski sud nije odlučio o ispitivanju jednog svjedoka po prijedlogu optužbe na pripremnom ročištu, a razloge za takvo svoje postupanje nije naveo, a niti ih je obrazložio drugostupanjski sud. Naime, uopće nije riječ o neriješenom „predmetu optužbe“ jer predmet optužbe čini isključivo inkriminacija iz optužnice. Osim toga, drugostupanjski je sud takav žalbeni prigovor valjano otklonio, kao što je valjano otklonio i prigovore vezane za alibi optuženika.

14.2. Budući da je evidentno da žalitelj ovu povredu iz članka 468. stavak 1. točka 7. ZKP/08. poistovjećuje sa sadržajem bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. jer ne prihvaća pojedina obrazloženja sudova ili ih smatra nedostatnim, nepotpunim ili manjkavim, a to je, prema prethodno obrazloženom, pogrešno, to nisu prihvatljive ni daljnje tvrdnje žalitelja da je drugostupanjski sud ovu povredu uz onu iz točke 11. stavak 1. članka 468. ZKP/08., ostvario i zato što nije valjano otklonio žalbene prigovore o sredstvu izvršenja kaznenih djela, o pogrešno utvrđenim pojedinačnim kaznama, o mjestu počinjenja kaznenih djela, obliku krivnje i radnjama prepoznavanja i vjerodostojnosti tih radnji, iako je drugostupanjski sud na ove žalbene prigovore jasno i u dostatnoj mjeri odgovorio, pa nije ostvarena ni bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08.

14.3. Druga je stvar to što žalitelj obrazloženja drugostupanjskog suda ne prihvaća, ali se time ne ostvaruje ni jedan vid navedene bitne povrede odredaba kaznenog postupka.

14.4. Nadalje, ovaj sud u cijelosti prihvaća opširna i argumentirana obrazloženja drugostupanjskog suda kojima su otklonjeni žalbeni prigovori da su uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08., u prvostupanjskoj presudi ostvarene i bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. i stavka 3. ZKP/08. Zato nema govora o tome da su navedene povrede sada istovremeno ostvarene i od strane drugostupanjskog suda zato što žalitelj s razlozima pobijane odluke nije zadovoljan.

14.5. Slijedom navedenog, dostatno je i obrazloženje drugostupanjskog suda da okolnost što je prvostupanjski sud, nakon što je utvrdio kaznu zatvora za kazneno djelo teške tjelesne ozljede u pokušaju, stavio točku i što se pri utvrđenju pojedinačnih kazni nije pozvao na odgovarajuću odredbu ZKP/08. (članak 455. stavak 4.) ne čini izreku prvostupanjske presude nerazumljivom. S tim u svezi, opširna analiza žalitelja da je drugostupanjski sud time što je sam ocijenio da je točka stavljena „očitom omaškom“ i tu omašku priznao, povrijedio članak 462. stavak 1. ZKP/08. prema kojem je očite omaške ovlašten isključivo otkloniti predsjednik prvostupanjskog vijeća i da je time ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz stavka 3. članka 468. ZKP/08. kao i povredu iz članka 468. stavak 2. ZKP/08. jer je teško povrijedio pravo optuženika na pravično suđenje te bitnu povredu iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. gotovo da i ne zahtijeva ozbiljniji osvrt ovog suda, jer je iz izreke prvostupanjske presude apsolutno jasno vidljivo da je

riječ o istoj rečenici koja se nastavlja u novom redu. Okolnost što je na mjestu njezinog nastavka omaškom umjesto zareza stavljena točka doista ne čini izreku prvostupanjske presude nerazumljivom i nije bio potreban nikakav ispravak.

14.6. Isto tako, razumljiva su i dostatna obrazloženja drugostupanjskog suda glede prvotne i izmijenjene optužnice koje čine cjelinu, zatim glede utvrđivanja identiteta optuženika jer je njegova istovjetnost kao počinitelja kaznenih djela nedvojbeno utvrđena provođenjem zakonom propisanih radnji. Zato nema potrebe za provođenjem antropološkog vještačenja ili rekonstrukcije događaja. Nadalje, dostatni i jasni za obrazloženje o čitanju zapisnika o obdukciji oštećenika U. W. i značenju istog u okviru nalaza i mišljenja vještaka dr. D. M. i ostalih izvedenih dokaza, o čitanju zapisnika o ispitivanju svjedoka S. J. A., D. P. D., P. L. C. G. M. M. i O. F. O. A. na temelju članka 431. stavak 1. točka 2. ZKP/08. s posebnim naglaskom da zbog toga nije povrijeđeno optuženikovo pravo na konfrontaciju. K tome, drugostupanjski je sud pomno analizirao sadržaj i značaj pročitanih iskaza svjedoka očevidaca i radnje prepoznavanja kao i zakonito prikupljenih snimki nadzorne kamere ispred noćnog kluba C. i s obližnjeg parkirališta Z. te je, nakon što ih je doveo u međusobnu vezu, pravilno zaključio i obrazložio da odbijanjem dokaznih prijedloga obrane nije povrijeđeno pravo optuženika na obranu i jednakost oružja odnosno pravo na pravično suđenje zaštićeno Ustavom RH i člankom 6. stavak 1. i stavak 3. (d) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te da se ne radi o identičnim situacijama iz presuda Vrhovnog suda RH i Europskog suda za ljudska prava, koje su i uz žalbu priložene.

14.7. Naime, kada se ima na umu da se upravo po aktualnoj praksi Europskog suda za ljudska prava kod ocjene je li došlo do povrede prava na pravično suđenje sagledava dokazni postupak u cjelini, odnosno njegov opseg i način na koji je vođen u cjelini, i pritom se osim prava obrane uzima u obzir i interes javnosti i žrtava, onda ovaj sud u cijelosti prihvaća razloge i zaključak drugostupanjskog suda da postupak u cjelini nije bio nepošten, na koje razloge se žalitelj, radi nepotrebnog ponavljanja u cijelosti upućuje.

14.8. Osim toga, drugostupanjski je sud pravilno primijetio da bi se radi odbijanja dokaznih prijedloga obrane eventualno moglo raditi o žalbenoj osnovi zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a ne o bitnoj povredi iz članka 468. stavak 2. ZKP/08.

15. Drugostupanjski je sud vrlo temeljito odgovorio i na prigovore isticane u žalbi na prvostupanjsku presudu, a koji se ponavljaju i u ovoj žalbi, ne samo glede zakonitosti provedenih radnji prepoznavanja optuženika kao počinitelja terećenih kaznenih djela od strane svjedoka oštećenika D. P. D. i svjedoka O. F. O. A., a kojim radnjama su bili prisutni i tadašnji branitelji optuženika, a koje je prigovore opravdano otklonio, nego je u kontekstu drugih izvedenih dokaza cijenio i njihov značaj pri utvrđivanju odlučne činjenice - da je upravo optuženik počinitelj navedenih kaznenih djela. Time je stav drugostupanjskog suda o vjerodostojnosti tih dokaznih radnji nedvojben.

15.1. Slijedom toga, ne stoji žalbena tvrdnja da je drugostupanjski sud propustio dati ocjenu o vjerodostojnosti navedenih radnji prepoznavanja i da je i time istovremeno ostvario sve uvodno istaknute postupovne povrede.

16. Konačno, iako je još tijekom postupka, a po prijedlogu obrane pravomoćno odlučeno rješenjem Županijskog suda u Zadru broj K-28/19. od 29. 11. 2019. i rješenjem Vrhovnog suda RH broj I Kž-12/2020. od 21. 1. 2020. da snimka videonadzora nadzorne kamere postavljene ispred noćnog kluba C. nije nezakonit dokaz, žalitelj ustraje u tvrdnji da je riječ o nezakonitom dokazu u smislu članka 10. stavak 2. točka 2. ZKP/08. pa da su nezakoniti i drugi dokazi proizišli iz navedene snimke. Drugostupanjski je sud utvrdio da je kamera bila postavljena na javnoj površini. Žalitelj smatra da je to u suprotnosti s više odredbi Zakona o provedbi opće uredbe o zaštiti podataka koje se u žalbi citiraju, kao i imperativnim normama europskog prava o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka.

16.1. Međutim, žalitelj pri tome zanemaruje da je u istom Zakonu, i to baš u članku 1. stavak 2., jasno istaknuto da se navedeni Zakon ne odnosi na obradu osobnih podataka koju objavljuju nadležna tijela u svrhu sprječavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela. Zato je bespredmetno ukazivanje žalbe na sadržaj citiranih odredbi navedenog Zakona, kao i o navodno ostvarenim bitnim povredama odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08. od strane drugostupanjskog suda.

17. Slijedom svega izloženog, a jer je drugostupanjski sud svojim opširnim, argumentiranim i logičnim razlozima opravdano otklonio sve žalbene prigovore vezane uz ostvarenje navedenih bitnih povreda odredaba kaznenog postupka od strane prvostupanjskog suda, to nema govora da je navedene povrede ostvario i drugostupanjski sud. Zato žalba optuženika u tom dijelu nije prihvaćena.

18. Nije osnovana niti žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

18.1. Već je u prethodnom dijelu obrazloženja ove odluke istaknuto da se postupovni prigovori u najvećem dijelu isprepliću ili čak izjednačavaju sa činjeničnim prigovorima. To je uočio i drugostupanjski sud, pravilno ocijenivši da se istima bezuspješno pokušava otkloniti utvrđenje prvostupanjskog suda da je počinitelj terećenih kaznenih djela upravo optuženik. U tom je kontekstu drugostupanjski sud, po stajalištu ovog suda, u dovoljnoj mjeri ocijenio sadržaj i značaj snimki nadzornih kamera postavljenih ispred kluba C. i na parkiralištu Z., iskaz svjedoka S. J. A. i iskaze ostalih svjedoka koji su pročitani, radnji prepoznavanja kao i podatke zapisnika o očevidu koje je sve doveo u međusobnu vezu te je temeljem istih prihvatio kao pravilno prvostupanjsko utvrđenje o dinamici događaja, kao i da je upravo optuženik, a ne neka druga osoba, počinitelj terećenih kaznenih djela. Budući da je drugostupanjski sud istovremeno razložno obrazložio da upravo zbog vjerodostojnosti navedenih dokaza i na temelju toga nedvojbenog utvrđenja dinamike događaja i optuženika kao počinitelja navedenih kaznenih djela, nije bilo nikakve potrebe za provođenjem antropološkog vještačenja, ispitivanjem svjedoka alibija, za dopunom medicinskog vještačenja i provođenja rekonstrukcije događaja, to takve potrebe, unatoč tomu što se ponavljaju u žalbi nema niti sada.

18.2. Slijedom iznijetog, ovaj sud ne nalazi da je neka odlučna činjenica pogrešno utvrđena ili da je ostala neutvrđena, odnosno da drugostupanjski sud nije u dostatnoj mjeri, razložno i savjesno otklonio žalbene prigovore o navodnim činjeničnim nedostacima prvostupanjske presude. Zato žalba optuženika niti iz te žalbene osnove nije prihvaćena.

19. Nasuprot žalbenim navodima koji se ponavljaju i u dijelu žalbe zbog odluke o kazni, drugostupanjski je sud opširno i valjano obrazložio iz kojih razloga nalazi da su sve okolnosti koje utječu na vrstu i mjeru kazne od strane prvostupanjskog suda pravilno utvrđene. To se odnosi na pojedinačne kazne na izrečenu jedinstvenu kaznu dugotrajnog zatvora. Nije bilo dvostrukog vrednovanja otegotnih okolnosti kako se to tvrdi u žalbi. Dani su razlozi za pojedinačne kazne tj. za kazneno djelo ubojstva i za kazneno djelo ubojstva u pokušaju oštećenika M. L. J.. Obrazloženo je i iz kojih je razloga primjerena jedinstvena kazna dugotrajnog zatvora 24 (dvadesetčetiri) godine, a koja je odmjerena uz pravilnu primjenu članka 51. stavak 1. i 2. KZ/11.

19.1. Kako ovaj sud u cijelosti prihvaća navedenu ocjenu drugostupanjskog suda i stav da pojedinačne kazne niti izrečena jedinstvena kazna ne predstavljaju nikakvu odmazdu već naprotiv da se samo takvom kaznom u cijelosti mogu ostvariti sve zakonske svrhe kažnjavanja, to je žalba optuženika podnijeta zbog odluke o kazni također odbijena.

20. Budući da ispitivanjem drugostupanjske presude nisu nađene povrede zakona na koje ovaj sud, sukladno članku 476. stavku 1. u vezi članka 490. stavak 2. ZKP/08. pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 490. stavak 2. u vezi članka 482. stavak 2. ZKP/08., presuđeno je kao u izreci.

Zagreb, 18. svibnja 2021.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Marin Mrčela, doc., v.r.